

samlingen at prøve hver enkelt Mand's Adkomst til Understøttelse, og hvor stor en saadan Understøttelse bør være. Jeg tør sige, at Fleertallet af Udvalgets Medlemmer af Hensyn hertil og navnlig i Betragtning af de Bønsøgeligheder, som vare forbundne med at foretage en virkelig upartisk Prøvelse, og da det, i det Hele taget er forekommet Udvalget, at de Forslag, der bleve stillede fra Ministeriet, i og for sig ikke vare overdrevne, har troet væsentligt deri at burde holde sig til det Skøn, som Ministeren havde aflagt. Udvalgets Fleertal har derfor meent i det Hele at kunne følge Ministeren, idet man dog navnlig med Hensyn til Fremtiden maatte fastholde, at den Analogi, som fra Ministeriets Side er søgt i en af de Love, som tidligere ere blevne vedtagne af Rigsdagen med Hensyn til saadanne Bestillingsmænd, og som navnlig ligger i Loven af 1851, ikke maatte føres for vidt. Denne Lov indeholder nemlig en Bestemmelse, som vi ansee for meget betænkelig, naar den skulde være almindelig, den Bestemmelse, at en Bestillingsmand, som havde tjent Staten i kortere Tid end 10 Aar, skulde, naar han affledigedes, kunne faae en vis Dvotadeel af sin Gage i ligesaa mange Aar som han havde tjent. Der foreligger allerede i nærværende Finantslov adskillige Forslag, som gaae i samme Retning, og som vi troe, at burde foreslaae Thinget ikke at vedtage; thi der er virkelig ikke saa Tilfælde i Livet, hvor en Mand, der saaledes har haft en Bestilling i nogle ganske faa Aar, derved ingenlunde kan siges at erholde noget virkelig Krav paa at faae Understøttelse, navnlig naar denne skulde strække sig gennem flere Aar. Der er enkelte Medlemmer af Udvalget, som have troet at burde foreslaae aldeles at negte saadanne Bevillinger, og andre Medlemmer have meent at kunne nedlægge dem, men Flertallet af Udvalget har troet at burde tilraade at vedtage de af Ministeren stillede Forslag, medens det dog ved Siden heraf har meent at burde fremhæve for Thinget og navnlig for Ministeren, at man maatte see at komme ind paa en Vej, som allerede har vundet Indgang i flere Administrationsgrene, nemlig den, at paalægge de Bestillingsmænd, som blive ansatte,

selv at bidrage Noget til deres Alderdomsforførgelse. Dette er en Grundsætning, som jeg griber denne Leilighed til at fremsætte for Thinget og Regjeringen med den Bemærkning, at denne Tanke i Finantsudvalget har vundet stor Tilslutning. — Jeg skal med Hensyn til de enkelte Forslag, der foreligge, endnu kun bemærke, at Forslaget under Nr. 11 angaaer Løn til en Dyrlæge paa Vro, en Sag, som allerede før har været paa Bane her i Thinget, og som vi nu have troet at burde indstille til Bevilling i Dveerensstemmelse med, hvad der ved lignende Leiligheder er blevet indrømmet de øvrige dertil meest trængende Egne. — Dernæst er der Forslaget under Nr. 14, hvor der foreslaaes, at der istedetfor Benævnelsen: „Til Foreningen for Søfartens Fremme“ sættes „Til Søfartens Fremme“, hvorved altsaa Contoen faaer en Benævnelse, der gjør den mindre bestemt, end den tidligere har været. Dette have vi troet at burde foreslaae, idet Regjeringen da bliver friere stillet ved at kunne anvende denne Sum paa den Maade, som Indenrigsministeren ffjønner at være den hensigtsmæssigste. — Hvad endelig angaaer det Forslag, der er stillet under Nr. 13, da er det, saavidt jeg erindrer, en Overførelse til dette Budget af en Sum, der findes under Cultusministeriets Budget en Understøttelse til det techniske Institut i Kjøbenhavn, som i de senere Aar, saavidt jeg husker, — maaskee ogsaa i en lang Aarrække — har været udredet af Cultusministeriets Budget. Med Hensyn til denne Sum har Udvalget meent, at det hellere maatte overføres paa Indenrigsministeriets Budget, hvor der findes en Sum i et lignende Diemed, nemlig en Sum til Industriens Fremme, som tildeels anvendes til Skoler. Naar nu den Sum, der har været tilstaaet det techniske Institut, bliver overført paa denne Conto, vil Ministeren ogsaa her have friere Hænder til at anvende den Sum, der ydes til Understøttelse af saadanne Haandværksskoler, som Talen er om; han vil faae en friere Raadighed og derved forhaabentlig bevirke, at Summen yder større Nytte. — Jeg skal endnu kun bemærke med Hensyn til Forslaget, der er stillet under Nr. 16, at den grønlandske Handel allerede